

půda státem zabraná a dosud nepřevzatá. Z toho jest patrné, že pro výpočet hektarového příspěvku nepřichází v úvahu ona půda, jež ze záboru byla propuštěna, tedy také ne půda, která postoupena byla do vlastnictví třetích osob na základě zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům nebo na základě právního jednání opírajícího se o souhlas kompetentního úřadu. Žalovaný úřad odepřel při výpočtu hektarového příspěvku vzítí náležitý zřetel k tvrzení st-le, že zabraný majetek stěžovatelův se zmenšil o plochy přešlé do vlastnictví osob třetích, s poukazem na to, že dle úředních operátů u státních pozemkových úřadů vedených jest výměra vzatá za základ pro výpočet příspěvku správnou. St-l však tvrdí, že ve výměře zabrané půdy d o d a t e č n ě nastala změna, a sice, že zabraná půda se zmenšila postoupením její části dlouhodobým pachtýřům a zcizením se souhlasem úřadu. Žal. úřad opomenul vyšetřiti správnost tohoto pro rozhodnutí závazného tvrzení st-lova, veden jsa mylným názorem, že jediné jeho operáty jsou rozhodny pro otázku výměry zabraného statku, a že nelze vzítí vůbec zřetele k námitkám, jež správnost těchto záznamů berou v odpor. Zákon však operátům pozemkového úřadu takové absolutní důkazní moci nepropůjčuje, jest tedy názor žal. úřadu mylný. — — — — —

Č. 1312.

V ý č e p l i h o v i n n a S l o v e n s k u: Generální finanční ředitelství v Bratislavě není příslušné, aby rozhodovalo v první stolici o žádosti za ponechání licence k neobmezenému výčepu lihovin.

(Nález ze dne 22. dubna 1922 č. 5396.)

V ě c: Vilém H. v N. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě (odb. rada K. Penížka) stran oprávnění k neomezenému výčepu lihovin.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l žádal prostřednictvím organisace hotelierů, kavárníků a hostinských v Ž. u generálního finančního ředitelství v Bratislavě o ponechání licence k neomezenému výčepu lihovin v domě č. p. — v N. Nař. rozhodnutím rozhodlo žal. generální finanční ředitelství o této žádosti a nevyhovělo jí, poněvadž licence jsou pevně stanoveny a v obci čítající 716 duší tři krčmy povolití nelze.

O stížnosti proti tomu podané pro nezákonnost a vady řízení uvážil nss toto:

Podle 1. odst. § 7 zák. čl. XXV z r. 1899 uděluje licenci k neomezenému výčepu lihovin na písemnou žádost finanční ředitelství, v jehož obvodu stanoviště žádaného výčepu leží. Ve 4. odst. tohoto § jest obsaženo ustanovení, že ministr financí rozhoduje o prosbě za udělení licence tehdy, když finanční ředitelství přes námitky správního úřadu má za to, že licenci lze udělití nebo když žadatel podal proti zamítavému výměru finančního ředitelství apelaci.

Rovněž § 3 nař. min. s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 11. srpna 1919 č. 6810 pr., vyhlášeného pod č. 131 v Ú. N. stanoví, že nové oprávnění vydá příslušné finanční ředitelství.

Z těchto ustanovení jest řejmo, že úřadem, který má o žádostech za udělení licence k neomezenému výčepu lihovin rozhodovati v první stolici, jest příslušné finanční ředitelství a že tedy generální finanční ředitelství, při jehož zřízení působnost nižších finančních úřadů ponechána byla nedotčenou (nařízení z 30. prosince 1918 č. 12 sb. z. a n. ex 1919), nebylo příslušno, aby o žádosti v první stolici rozhodlo.

Nss přihlédl k této okolnosti z povinnosti úřední a zrušil naříkané rozhodnutí dle § 7 zák. o ss pro nepřislušnost žal. úřadu k rozhodování.

Č. 1313.

Z n á m k y: Distinktivita ochranné známky u odstředivek na mléko a úřední šetření o ní podle § 1 známek.

(Nález ze dne 22. dubna 1922 č. 5472.)

V ě c: Firma Alfa Separator, výroba, nákup a prodej strojů mlékařských a hospodářských, společnost s r. o. v Praze (adv. Dr. A. Pless z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. taj. K. Weber) stran ochranné známky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stěžující si firma přihlásila u Obchodní a živnostenské komory v Praze k zápisu obrazovou známku pro mlékařské a hospodářské stroje a jejich součásti. Ministerstvo obchodu pojaló pochybnosti o způsobilosti známky té k zápisu poukázavši k tomu, že obsahuje »obrazec známé odstředivky na mléko«, a že by tedy známka vykazovala tu závadu, že jsouc pouhým zobrazením zboží známkou chráněného, postrádala by distinktivitu žádané šem 1 zák. o ochraně známek, a podotklo, že by tudíž bylo potřebí, aby chránitelka tyto stroje mlékařské vyloučila ze zboží, pro něž známka se zapisuje. O tom byla stěžující si firma uvědoměna s vybidnutím, aby se ve lhůtě 1 měsíce písemně vyjádřila. Tato lhůta byla pak k žádosti firmy prodloužena do —. Podle záznamu ve spisech prohlásil zástupce firmy dne —, že vyjádření podáno nebude. Žal. ministerstvo poté nař. rozhodnutím vyslovilo, že ohlášená známka neměla z důvodu § 1 zák. o ochraně známek býti zapsána pro odstředivky na mléko a uloženo obchodní a živnostenské komoře, aby při oné známce doplnila zápis slovy »s vyloučením odstředivek na mléko«. Toto rozhodnutí odůvodnilo úvahami svrchu uvedenými, jež mu zavdaly podnět k pochybnostem o způsobilosti známky.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná vytýká především provedenému řízení vadnost, kterou spatřuje v tom, že nebylo provedeno z moci úřední zvláštní řízení, zejména výsledkem znalců a odborných korporací k zjištění distinktivy známky, dovozujíc, že by takovýmto šetřením vyšlo na jevo jednak, že známka sporná předvádí toliko původní Lavalův separator, který se již dávno nevyrábí, jednak, že jde o známku v mnohých státech od let registrovanou a také v území státu čsl. přes 30 let známou jako označení zboží z továren Aktiebolaget-Separator v Štokholmě.

O této námitce uvažoval nss takto:

Jak ze spisů správních i z obsahu stížnosti jest patrnó, dospěl žal. úřad, zkoumaje způsobilost sporné známky k zápisu, k úsudku, že známka obsahuje výlučně obraz odstředivky na mléko a že se jí proto nedostává dis-